

punkt hensigtsmæssigt, thi for det Offentlige er der en større Garanti for, at Arbejdet fuldstændig vil blive udført. Det er den samme Tanke, som naar en Assurance ikke bliver udbetalt, før Gaarden er opført. Det er ogsaa til Fordeel for den tiltrædende Fæster, fordi det ingenlunde er sagt, at den Decourt, han faaer i Indfæstningen, virkelig svarer til det, Bygningernes Opførelse vil koste ham. Det vil saaledes sees, at endeel af Forandringerne ansees af Udvalget for Forbedringer; og de, hvorom dette ikke gjælder, for saadanne Afvigelser, som Landstinget kan overse.

Carlsen: Naar jeg har understrevet den foreliggende Erklæring uden at fremsætte nogen afvigende Anskuelse med Hensyn til de Forandringer, som ere indkomne i Lovforslaget i Folkethinget, har det ikke sin Grund deri, at jeg anseer dem alle for at være ubetænkelige; men efter Sagens nuværende Stilling og min Stilling til Sagen har jeg ikke fundet mig foranlediget til at stille noget Endringsforslag. Jeg troer heller ikke efter den Stemning, jeg har havt Leilighed til at mærke her i Thinget for Loven paa de tidligere Stadier af dens Behandling, at jeg vilde kunne gjøre mig noget Haab om at føre Endringsforslag igjennem. Dertil kommer, at det er nu saa at sige den 11te Time, saa at Endringsforslag neppe kunde være bleve grundigt debatterede. Jeg har derfor undladt at stille Endringsforslag, og da jeg har undladt det, har jeg ogsaa fundet det overskødigt at udtale min Anskuelse om Forandringerne i Erklæringen. Det maa derfor ikke tages ligefrem som en Tilraaden fra min Side til at vedtage Lovforslaget, som det nu foreligger, at jeg har sat mit Navn under Erklæringen. Jeg skal efter disse Udtalelser tillade mig at fremsætte, hvad det er, som jeg især har Betænkelighed ved iblandt de Forandringer, som ere indkomne i det andet Thing. Det er nemlig Forandringen i § 7. Det vil være i de ærede Herrers Erindring, at den ærede Minister, da han forelagde Udkast til Lov om nogle Forandringer i Fæstelovgivningen, bragte en Lov ind, hvori der var en § 3, som gav Fæstegaardmandsenke, der sad med Gaardene efter Manden, en Ret til

at gifte sig igjen uden Godseierens Samtykke. Denne Paragraph er bleven forandret under Behandlingen her i Thinget; men man har erkjendt, at der var Noget, der talte for, at naar Enken ikke kunde blive gift, hun da maatte kunne træde fra Gaarden uden at gaae ganske tomhændet derfra. Det var i Erkjendelse af denne Mangel i den bestaaende Fæstelovgivning, at man blev enig om at vedtage § 7. Saaledes som den blev vedtagen her i Landstinget, vedtoges der for det Første, at: naar en Fæstegaardmandsenke blev foranlediget til at fratæde sit Fæste derved, at hun ikke kunde erholde Eierens Samtykke o. s. v., skulde Bestemmelserne i §§ 3, 4, 5 og 6 finde Anvendelse, som om Fæstet var ophørt ved Dødsfald. Det er den principale Sætning, i den anden hedder det: Forsaavidt Enken var den afsbøde Fæsters første Kone o. s. v., skal hun have Afstået.

Det er deraf ganske tydeligt, at den Afstået, der omhandles, tillægges kun den Enke, som har villet have Godseierens Samtykke til, at Gaarden bliver overdraget i Fæste til den Mand, hun vil gifte sig med, og ikke andre Enker. Det er altsaa ikke en Bestemmelse, der i Almindelighed fastsætter en Pensionsret, om jeg saa maa sige, for alle Enker, der være deres Mænds første Koner etc., der ville fratæde deres Fæste, men en Bestemmelse, som gaaer ud paa at afhjælpe de Misligheder i de bestaaende Fæsteforhold, som man har anerkjendt være tilstede; og som man har villet gjøre Noget for at formindske. De følgende Ord „hvad enten hun indgaaer nyt Egteskab eller ikke“ kunne ikke tale imod den Mening, som jeg har tilladt mig at fremsætte; thi det er ganske vist, at iblandt de Grunde, der kunne bringe en Fæsters Enke til at gifte sig igjen, ogsaa kan være den, at hun behøver en tro, ordentlig og paapasselig Bestyrer af den Eiendom, som hun ikke selv vil kunne bestyre, at hun behøver en Saadan, hvis Interesser, forsaavidt ellers Mændens Interesser kunne siges at være identiske, ere identiske med hendes, og det kan gjerne være, at den, der vil gifte sig med hende, ikke vil gifte sig med hende, uden at han faaer Gaarden. Det kan ogsaa godt tænkes og indholder derfor ingen Modsigelse, at de kunne